

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ СТУДЕНТІВ З ДИСЦИПЛІНИ “ФАРМАКОЛОГІЯ”

*О.І. Жванія – викладач,
Козелецький технікум ветеринарної медицини
Білоцерківського національного аграрного університету
Науковий керівник – Л.Л. Білан, к.пед.н., доцент*

Починаючи з 1925 р. Козелецький технікум ветеринарної
медицини Білоцерківського національного аграрного

університету підготував не одну тисячу фахівців та вивчив не одну династію випускників, які стали відомими та популярними людьми.

Стати шанованою людиною, висококваліфікованим фахівцем не легко, оскільки, насамперед, необхідно мати належний рівень знань та практичної підготовки.

Практичне навчання – невід’ємна складова професійної підготовки фахівців з метою поглиблення та закріплення теоретичних знань, формування вмінь і навичок самостійного виконання професійних завдань.[1]. Імуння, і навички формуються в процесі діяльності. Для вироблення навичок необхідне багаторазове повторення дії: вправи, тренування. Формування вмінь відбувається

в процесі виконання студентами відповідних завдань: задач, розрахунків, аналізу ситуацій тощо.

Практичне навчання необхідно розглядати як найважливіший засіб підготовки всебічно розвинутих людей, в результаті якого відбувається органічне поєднання навчання з продуктивною працею студентів, їх фізичний і розумовий розвиток, формування світогляду, моральне і естетичне виховання, підвищення загальної працездатності та витривалості організму. [4].

Згідно з навчальним планом підготовки фахівців у Козелецькому технікумі ветеринарної медицини Білоцерківського національного аграрного університету проводяться ознайомлююча, навчальна, виробничо-технологічна та виробничо-переддипломна практики.

Завданням навчальної практики є отримання первинних професійних умінь і навичок, підготовка студентів до свідомого поглибленого вивчення загально професійних і спеціальних дисциплін, прищеплення їм практичних професійних умінь навичок з вибраної спеціальності. [3].

Методика навчальної практики може бути різною залежно від досвіду і методичних концепцій викладача. Важливо, щоб вона активізувала навчально-пізнавальну діяльність

студентів, сприяла формуванню навичок і вмінь, поглибленню знань з курсу. Усе це передбачає продуману підготовку до практичної роботи викладача. А саме, перегляд програми, підручника, посібника, інструкційних карток з теми, що дає змогу викладачеві внести в роботу елементи нового, уточнити зміст звіту і контрольних запитань, перевірити готовність приладів, установок і матеріалів, необхідних для проведення навчальної практики, а також готовність лаборантів [2].

Навчальна практика з дисципліни: «Фармакологія» проводиться внавчальних лабораторіях, оснащених необхідними технічними засобами навчання, клініки ветеринарної медицини навчального закладу, ветеринарних аптеках, навчально-дослідному господарстві та найкращих господарствах району.

Мета такої практики передбачає оволодіння студентами системою умінь і навичок з навчальної дисципліни «Фармакологія». Для цього академічна група поділяється на дві підгрупи керує такою практикою викладач, який проводив теоретичні заняття. [3].

У більшості випадків навчальна практика з дисципліни організовується після того, як студенти засвоїли необхідний теоретичний матеріал. Інколи, залежно від матеріально-технічної бази навчального закладу, особливостей дисципліни, кількості студентів тощо така практика проводиться почергово з теоретичними заняттями впродовж семестру чи навіть навчального року.

Основною документацією для викладачів щодо організації практик є «Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України», графік практичного навчання, робочі програми з видів практики, інструктивні та навчально-методичні картки на кожне заняття. Замість інструкційних карток можна готувати окремі індивідуальні завдання для кожного студента або на ланку та графік переміщення їх по робочих місцях.

Засоби наочності, які найчастіше використовуються при проведенні навчальної практики є: плакати, малюнки, муляжі, технічні засоби навчання, інструкції, довідкова література, натуральна наочність, обчислювальна техніка, роздатковий матеріал. [3].

Наявні в лабораторії навчального закладу аптечні прилади, лабораторний посуд, лікарські засоби, лікарська сировина - дозволяють на 100 % забезпечити практичну підготовку студентів, оскільки на навчальних заняттях вони виконують індивідуальні завдання та заповнюють щоденники. Це дає змогу краще організувати їхню роботу, тому що викладач має можливість контролювати дії кожного студента, перевіряти їх знання, додатково пояснювати важкий матеріал, а також індивідуально працювати зі студентами. Важливо, щоб викладач, використовуючи метод зворотного зв'язку та інтуїцію, навчився бачити, як студент сприймає матеріал, поетапно виконуючи практичну роботу, і своєчасно, правильними методичними прийомами міг підказати вірну відповідь. Завдання викладача використовувати активні методи розвивати мислення студентів і утримувати їх увагу протягом всієї практичної роботи.

На навчальній практиці студенти вивчають будову обладнання аптеки і правила роботи в ній; особливості зберігання лікарських речовин, біопрепаратів, дезінфікуючих засобів, інструментів, перев'язувальних засобів; оформляти аптечну документацію; зважувати лікарські речовини; виписування рідких, м'яких, твердих і щільних лікарських форм; виготовлення лікарських форм; введення лікарських речовин тваринам найбільш вживаними методами; вивчення правил збирання, зберігання, висушування лікарських речовин і оформлення гербарію.

Практичне навчання інтегрується з виробництвом через змістовні екскурсії в районні, обласні ветеринарні аптеки, клініки ветеринарної медицини, які проводяться як з

пізнавальною метою, так і з метою розвитку інтересу обраної професії.

Підсумком навчальної практики є залік з оцінкою, яка виставляється викладачем - керівником практики за підсумками виконання практичних завдань.

Головне в діяльності викладача - це досягнення кінцевого результату навчання, ефективно вирішення завдань не лише формування знань, умінь і навичок, але й виховання і розвиток студентів. При виборі шляхів здійснення практичного навчання необхідно пам'ятати, що немає універсальних методів і прийомів навчання, немає найефективного методу, яким можна замінити всі інші. Це не може бути самоціллю. Прагнення включити до навчального процесу нові методи і прийоми без достатньої на це основи є нічим іншим, як педагогічною модою.

Враховуючи те, що кожен із методів має свої переваги і недоліки, викладач не повинен надавати перевагу тому чи іншому методу, а використовувати їх у системі, у взаємозв'язку, прагнучи досягти найкращих результатів у виробленні в студентів умінь і навичок, розвитку активного мислення. Для підвищення якості підготовки спеціалістів необхідні, по-перше, аналіз і оцінка ефективності кожного методу стосовно конкретного змісту, по-друге, не окремий прийом чи метод, а певна сукупність, система педагогічних мір, побудована на основі дидактичних принципів.

Досвід показує, що від того, як організовано проводиться практичне навчання студентів з кожної дисципліни, як ефективно використовується час, відведений для кожного виду практики, значно залежить якість підготовки фахівців. [4].

Література:

1. Лисенко Ю. Практичне навчання студентів економічних спеціальностей // Освіта. – 2004. – №4 – С. 58-59.

2. Основи методики навчання спеціальних дисциплін у вищих сільськогосподарській школі. – К. : НМЦ, 1998. – 72 с.
3. Типова програма практики . – К . : НМЦ, 2002. – 44 с.
4. Хоменко М.П. Організація навчально-виховного процесу. – К.: НМЦ, 2004. – № 4. – С. 75-95.
5. Черепеніна А. Практична підготовка студентів // Освіта. – 2004. – № 4. – С. 43-44.